НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 11 ФЕВРУАРИ 2020 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIV (XXX) БРОЙ 6

ГЕНЕРАЛЪТ НА НАДЕЖДАТА И ГЛАДИАТОРСКИЯТ МЕЧ НА СЛОВОТО

• Хроника на явления, събития и надежди преди февруарския сняг и неминуемата пролет

Минчо МИНЧЕВ

От празничната новогодишна нощ до деня на обръщението на президента Румен Радев към българския народ, аз се прислушвах в ехото от думите на този генерал на войнската чест, по Божия милост и по волята на народа изпратен за държавен глава на България – като генерал на нейната надежда за избавление! Вече повече от три години, по-остро от гладиаторски меч, неговото слово посичаше спокойствието на гузните и виновните за народната участ. Като въздушен ас, гордост на Военно-въздушните сили на България, непоколебим и точен, той отдавна даде да се разбере, **че само на крилете на свободата и справедливостта** може да бъде вдигната **бойната машина на народната надежда за промяна,** за нови простори на мечтата **за пребъдване на България.**

Неговото обръщение към българския народ резюмира и концентрира причините и основанията за неволите на днешния ден. То стресна и постави нащрек **адресантите на статуквото и тахтабите на конюнктурата;** вдигна под тревога **черното войнство на лъжата и клеветите;** смути рахата на **новите конашки чорбаджии** и изправи на нокти **глутницата на каналиите...**

Вълчият вой не закъсня и отекна до небесата. Отекна като **закана**, основана на *„закрилата на закона“*, както вълците и хиените я разбират. И на *„народната любов“*, която си въобразяват, **защото народът отдавна прогледна.**

Подир залпа на заканите за **импийчмънт и стабилност на статуквото** заизпъчваха гърди **самоотвержени ласкатели и ноторни безчестници; разпениха усти** *„говорещи глави“*; защъкаха по вестници и **телевизии несменяеми бенефициенти на фондове и обществени поръчки... Блатото оживя и тинята се размириса!**

Но както се полага за един генерал, президентът Радев запази хладнокръвие: *„Най-многото, което можете да постигнете, е да напълните площадите“* – заяви той. **Думите му прозвучаха като отрезвителен душ за мишата тупуртия.** Гузните и виновните разбираха, а крадците и Конака се досещаха, **че тези думи са на друг, по-точен адрес.** Те не са отправени към **крепостния им корпоративен контингент,** който заради парчето хляб дава послушно гласът си за тях, макар най-често с **отвращение.** Те знаеха, че в очите с **всеки българин на най-висока почит и доверие**, винаги са били **онези генерали на доблеста, които са командвали** *„След мен, напред!“* **и победата над врага е ставала неминуема.**

Видя се как клюмна гребенът на адресантите и как набързо те надянаха маските на благообразието: *„Стига политически войни“*, *„Важна е стабилността“*, *„Отговорност пред държавата“*, *„Мандатът свършва скоро, да не товарим обществото с разходи за предсрочни избори“*...

След тези *„мъдрост на буци“* **излезе на бял свят и онова, което бе известно и отпреди:** началникът на ВВС ген. **Цанко Стойков е професионалист и няма пропуски в неговата служебна изрядност**. (Как и по чие разпореждане е *„слушан“* **и защо** до резултатите от разпоредената проверка за предполагаемата му вина, **не се занимава Военната прокуратура, остава** *„тайна велика ест!“*). **По-важното в случая бе ярко подчертаната изрична забрана министрите да не коментират казуса със записите от телефонния разговор между президента Радев и генерал Стойков и пр., и пр.**

На стр. 2

Протестът на ПП„Възраждане“ и ПП „МИР“ в София на 07.02.2020 г.:

ИСКАМЕ НОРМАЛЕН ЖИВОТ

На стр. 5-6

ПЕРНИК И АХМАЦИТЕ

Кеворк КЕВОРКЯН

Перник трябва да се възприема като един от образите на Разрухата – нищо повече. Това, че сме свикнали с нея, не означава, че тя не съществува. Тя е неотменим белег на живота ни – и със сигурност ще ни липсва, ако по някакъв начин изчезне поне за денда.

(Отдавна вече сме загубили нагласата да живеем в уредена среда, тя ни се вижда подозрителна, нарочно нагласена – очакваме всеки момент от някъде да изникне **Българският Дявол на безобразията и разтурията.**

Животът ни е разтурен, това е факт - разтурени сме по един или друг начин и ние отвътре. Изгризани сме вътрешно от съмнения, от недоверие - към всеки и всичко.

Този текст на Кеворк Кеворкян ще бъде може би в съдържанието на следващата му книга. Дай Боже!

Блазе му на онзи, който ще надене – оттук-насетне – хомота на Властта.

От самото начало на Прехода, Политическата Секта просто не знае какво да прави с Разрухата.

Бойко иска да бъде запомнен като Строителят – той си казва, че дори да го обесят един ден на някоя негова магнолия в Банкя, все пак **народецът ще се тараляска по неговите магистрали,** ще минава през неговите тунели, ще се кръсти в ремонтираните от него **манастири** и всичко останало. Никой не го е напътствал да го прави – **сетил се е сам, покрай паметта за Живков.**

И все пак, докато строи, завареното, Наследството продължава да се руши. А то винаги е притеснявало всички, които обяздваха Властта от трийсет години насам. Сякаш им се зловиждаше, превръщаше се в **опасен съперник** на собствените им постижения, правеха се, че не го забелязват.

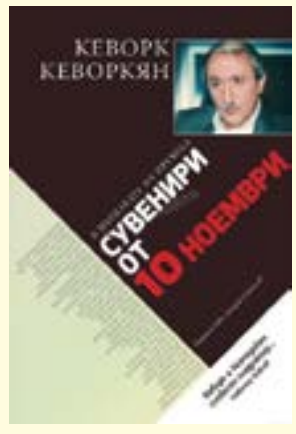

На стр. 3

ISSN 1310-8492

ЗОРА Е !

ГЕНЕРАЛЪТ НА НАДЕЖДАТА

От стр. 1

Първоначалните заявки за импийчмънт бяха обяснявани като *"ехо от нараненото честолюбие на управляващата партия"*, която *„никога"*, ама никога не била провеждала атаки към *„Дондуков"* 2, **към президента лично и неговото семейство...**

Друго не можеше и да се очаква. Но хрониката, не само на последните 3, хрониката на всичките 10 години от нейното управление сведетелства за правотата на президента Радев и за основанията му да свали доверието си от правителството. **Тенекиените очи на властта** на тази партия винаги са блестели със своя **особен далтонизъм: черното винаги е представено за бяло; разрухата – за съзидание; безхаберието – за далновидност; мизерията – за благоденствие... И винаги отмъстителността е била нейната доминираща същност, а** *„калинките"*, **неизтриваемият атестат** за *„компетентност"* и *„професионализъм"*.

Щом ковчежникът на държавата за цели 5 години не може да схване липсата на 500 000 000 лева в приходите на държавната хазна; щом не е осмислил, че за същият период е изплащал десетки милиони над полагаемата се собсидия на политическите партии; щом с лека ръка плаща авансово по 3 милиарда за бойни самолети на чертеж, а заставя милиони хора да живеят в недоимък и мизерия, какви аргументи за непригодност на това управление трябва още да бъдат изтъкнати!...

Генералът на надеждата, генералът на честното и доблестно слово и действие, в продължение на тези **вече повече от три години** много пъти отпи от горчивата чаша на клеветата. **Но устоя**. И не измени на призванието си **да бъде отрицател на престъпните политики,** които закотвиха една пета от българите в гроба, а останалите две трети от тях – **на дъното на отчаянието и мизерията.**

Аз бях един от тези, които чуха и запомниха възхитителната характеристика дадена за него от ректора на Авиационния университет на Военно-въздушните сили на САЩ, където генерал Радев бе завършил с отличие своята **магистратура**. И ако не ме подвежда паметта, там бе ясно казано, че **българският офицер Румен Радев,** чието **име е изписано със златни букви в Алеята на славата, има качествата на човек подготвен за велики отговорности пред своя народ.**

Някои изявени **бенефициенти на келепира** и безсменни добермани на конюнктурата като **проф. Антоанета Христова, Георги Марков, Георги Харизанов, Антон Тодоров, Георги Коритаров** и пр., се опитаха да представят заявената позиция на генерал Радев, в неговото обръщение към народа, като елементарна **реакция на инициативата пред КС на главния прокурор Гешев,** относно изясняването на параметрите с непрекосновеността на институцията и личността на президента и вицепрезидента. Струва ми се, че **те не само дълбоко грешат,** но и се опитват да заблуждават, каквато впрочем винаги е била длъжността им на наемници.

Блестящ интелект, генерал Радев може да разясни своята позиция на четири езика – кратко и ясно. И според великата българска войнска традиция – с доблест и чест! И неговите думи не се нуждаят от тълкуване, защото са **далече от всякакво притворство. Пред народа на България, с това свое обръщение, генералът затвърди своя образ на неустрашим войник на правдата и непримирим бастион на съпротивата срещу политици и политики, които съсипват надеждата на народа ни за по-добри бъднини.**

Горе сърцето, господин генерал!

Държавата не могат и не трябва да представляват онези, които са я ограбили. Държавата е народът, който понася тегобите на разрухата, сътворена от тях!

И вярва във Вас.

ГЛАДИАТОРЪТ НА СЛОВОТО

Някъде през януари **Кеворк Кеворкян** ми изпрати новата си книга от поредицата *„Мътилката на прехода"*. Бе пристигнала с нарочен куриер, но други се бяха разписали вместо мен и я получих едва след седмица-две. Зачетох се в нея, четях и не се уморявах да чета. **Безпощаден анализ. Блестящо и остро перо. И недоизказана и недописана болка за всичко, което се случва в България.**

Някога **Любомир Левчев** подпечата високите карати на неговия талант с една метафора, съвсем по Левчевски: *„Кеворк е безподобен словесен гладиатор!"* Сега четях *„Сувенирите от 10 ноември"* и **ме обземаше чувството, че поетът сякаш се бе взрял през хоризонта на времето, за да разгърне страниците на тази книга, която държах в ръцете си**. Измежду редовете й, зейваха оголените от перото на Кеворкян страховити зъбери на правдата, а една, едва уловима отначало **тревожност, изпълзяваше като мълница, обгръщаше ме постепенно и аз потръпвах, и потъвах в нея.** Тя ставаше все по-плътна и непрогледна, додето в резките синкопи на сърцето и разума внезапно се помъкваше образа на една **окръглена безнадеждност.** Тя растеше в съзнанието ми, менеше своите форми, докато накрая, **все пак, придоби очертанията на арена.** Аз чувствах как думите на Кеворкян **попиваха в мен и от тях** трагичната обреченост на болката извисяваше ръст, но нямах сили да извикам към безчувствените трибуни на амфитеатъра: *„Ние сме следващите"*!...

Видения! - но на какво ли не е способна една метафора!

Гладиаторът на словото Кеворк, с перо като меч от болка и светлина, се изправяше с истините, събрани в тази книга, срещу **навъсените трибуни на безразличието и безхаберието,** които гледаха безчувствено, люпеха семки, глухи, слепи и неразбиращи **драматургията на пошлите спектакли на властта, в които те самите бяха не просто зрители, а заложници.**

Хвала ти, Кеворк, даровитият и достоен син на арменския род, по българин от българите; брат и приятел на истината, на правдата и народа!

Нека да крепне перото ти, гладиаторе на словесността! И все така да е горещо сърцето ти, преливащо от болка и любов към България!

КОЙ И КОГА СТРЕЛЯ С ГАУБИЦА ПО ВРАБЧЕ?

За главното очакване, обявено през миналата седмица от **Н.Пр. г-жа Херо Мустафа,** си струва да се разсъждава, още повече, че то, може би не напълно, но вече се осъществи. В него ставаше дума за името на човека, обявено вече от държавния секретар на САЩ **Майкъл Помпео,** комуто се забранява да влиза на територията на САЩ, *„заради корупционна практика"*. Тази забрана, както стана ясно, **се отнася за съдия Андон Миталов.**

Може да се каже, че разочарованието беше **равно и дори по-голямо, и от най-мизерните очаквания**. Все пак всички медии под контрол **вече десетилетия твърдят, че САЩ са непримирими по отношение на спазването на принципите на морала, особено в политиката; че дори когато казват:** *„Кучи син, но наш кучи син!"*, **те винаги дават да се разбере, че всичко това е до време, и че справедливостта и свободата, на които те са гарант, възтържествуват винаги.** Примерите не свършват с генерал Нориега, Сомоса, Батиста и пр. *„любимци на народа"*. Обратните примери, които раждат и поддържат ефимерните надежди на временни прокурори и наместници на властта на Рим, също не са малко.

Нека да призная, че и аз като мнозина очаквах много повече. Дори си казах: *„Никой не стреля с гаубици по врабчета, но САЩ могат и това да си позволят"*. Колкото повече време минава обаче от *„изстрела"*, толкова повече не наляга и една друга мисъл: не *„стрелят"* ли САЩ от *„закрита огнева позиция"* по друга, по-главна цел?

Както е известно г-н Андон Миталов е съдия от Специализирания наказателен съд. Своята *„зависимост"* или *„независимост"* той показа при онова оспорвано негово решение за пускането предсрочно от затвора на Джок Полфрийдман, **убиецът на студента Андрей Монов.** Ако да е бил **неправ** в това си решение, а още повече, ако пък е бил прав, той, съдия Андон Миталов попадна в клещите на нееднозначното отношение от страна на обществото. Мненията бяха радикално противоположни: от *„Осанна"* до *„Разпни го"*! Струва ми се, че **този факт би следвало да го подсети да бъде особено внимателен и предпазлив във всяко свое следващо съдийско решение.** Но за изненада се оказа обратното: гръмна **случаят Николай Малинов,** за което властта сега се кае.

Да си призная аз се зарадвах на неговото решение. Все пак, **извън буквата на закона, което не е моя територия, аз, по волята на сърцето, винаги съм бил причастен към формите и инициативите за приятелство с Русия и с руския народ. Изтъквал съм тяхното изключително място в историята, живота и съдбата на България. И подобно на президента Тръмп, аз също искам Русия да бъде приятел, а не враг. И не се отказвам от това свое убеждение за нищо на света и сега.** Още повече, че в случая ставаше дума и за **изключителната възможност високият орден** *„Дружба"* да бъде връчен лично от **президента Владимир Путин на Николай Малинов - председател на Национално движение** *„Русофили"*.

Но и до днес ме занимава една неспокойна мисъл: свободен в своята воля ли е бил съдия Андон Миталов? И ако не е бил, на кой етаж над него се намира суфльорът, който също ми е симпатичен по изтъкнатите причини? **При все че очевидно има пропуск по отношение на законността, не е ясно как да бъде анализиран фактът, че когато Специализираният наказателен съд и Специализираната прокуратура, се намират в една сграда, всяка консултация по въпроса би била бърза и напълно естествена.** И ако тя е била осъществена, щеше неминуемо да предотврати *„неразумността на съдията"*, за когото сега **властта настоява** *„да му се вземе главата"*. Струва ми се, че цялата шумотевица за *„предоставяне на доказателства"* от ДД на САЩ, относно вината на съдия Миталов, както и исканията за неговото уволнение, са несъстоятелни и все повече заприличат на **нескопосан опит да се излезе от конфузното положение.**

Нима не е ясно, че *„Рим не се обяснява"*, и че както *„не плаща на предатели"*, **не би стрелял и с гаубица по врабче? Обратното не би било съответно на неговата гигантска мощ.** От което следва, че *„очакването"* **съвсем не свършва. То продължава и главното предстои. И както би казал великият Остап Бендер:** *„Животът, господа съдебни заседатели, е сложно нещо!"*.

"Ставайте, робове, аз не ща арем!"

Помните ли тези думи? Изречени са от **Бенковски** на 20 април 1876 г. И така от Панагюрище пламва огънят на бунта в душите на българите. Смятате ли, че още можете да търпите? И докога?

Днес, аз и още стотици, и още хиляди като мен, ще отидем пред едно от българските министерства, за да вземем оставката на престъпното правителство. Ще отидем заради горите, заради водите, заради въздуха, заради златото, заради децата, заради миналото, заради бъдещето, заради свободата, заради справедливостта, заради всичко, което поробителите ни отнеха! И ще кажем, и ще поискаме ОСТАВКА, СЪД, КОНФИСКАЦИЯ, ЗАТВОР за престъпниците от управляващия режим!

„Ставайте робове, аз не ща арем!"

Това заяви в профила си председателят на политическа партия *„Възраждане"* **Костадин Костадинов,** преди началото на протеста на **27 януари т.г. пред МРРБ и Министерския съвет. ПП** *„Възраждане"* **бе един от организаторите на протеста, ведно с ПП** *„МИР"* **и нейният председател Симеон Славчев. Подкрепи ги синдикат** *„Защита"*.

Това са двете млади партии с млади лидери, **които събират като във фокус надеждите и очакванията на все повече събудени от летаргията и приспяванията на властта българи.** Ехото от обръщението на президента Радев се сля и отекна с възделенията на младите им сърца. Те бяха вече извисили глас за борба, и думите на президента намериха една разорана от ярост и непримиримост бразда на родолюбието, която те ще изкарат до края, за радост на сърцата на всички, които обичат България.

Профилите на партиите *„Възраждане"* и *„МИР"* (акроним на Морал, Иновативност и Родолюбие), са в много отношения **сходни, и все пак, различни.** Лидерите им

И ГЛАДИАТОРСКИЯТ МЕЧ НА СЛОВОТО

Костадин Костадинов и Симеон Славчев – също. Целите, които си поставят, заслужават съпричасност и подкрепа, точно в този момент те са онази искра, от която трябва да лумне огънят на Бенковски. Разездите на властта вече докладваха за опасността и служебната артилерия на медиите под контрол ги подхвана. Канонадата е дотолкова масирана, че само подчертава необоримата правота на тяхната непримиримост.

Пътят за осъществяване на целите им обаче не бива да бъде оставен на свободната воля на *„Розата на ветровете"*. Из нашенско те духат с такава сила, че може да бъде блокирано всяко направление. Както се случи с България, преди дни, когато бе скована от непроходимите преспи на февдруарския сняг. А в случая е реч за премислени пропасти, изровени не само от стихията и паниката на властта, но и от пороите на неовладяната ярост.

Доколкото все пак тези бележки не претендират **за методика при непоискан съвет**, ще си позволя обобщението, че моето лично разбиране за една умна и действена политическа борба, е необходимо преди всичко наличието на **идея, която може да мобилизира възможно най-голям брой хора.** Днес прелестите на живота, който живеем, сами принуждават хората да се обединяват, за да оцелеят. И да се спасят. А с тях и държавата. Защото ако имаме народ, можем да имаме и държава, и чак тогава можем да се борим тя да бъде социална, национална и правова. Това би била главната същност на идеята.

Вярно е всичко онова, което двамата лидери говорят. И им прави чест, че в **своите действия те не издават признаци на колебание, нежели - на страх. Националната кауза не е за маломерници.** Един по-широк поглед обаче би им показал, че, както **никога в своята история, днес България е без верни приятели и надеждни съюзници.** И значи **от първостепенна важност е да бъде обединена националната енергия.** Мотивировките за това как да стане не са просто технология. Нито са въпрос на решение на сбор на чета робинхудовци, които *„раздават"* справедливост, макар на думи. Идеята не трябва само да **посочва целта, тя трябва да разкрива и причините, заради които тази цел се преследва и начинът, по който ще промени живота на хората, които са я приели**.

Най-общо идеята може да бъде определена като **Единен народен фронт.** Това е **стара идея, заложена от други и приложима при повтарящите се сега исторически обстоятелства.** В български условия **бе изпробвана съвсем наскоро**. Присещам се за нея, защото това е идеята на **Политически Кръг** *„Зора"*, за съжаление **полуубита и похабена от себичността и Попгапонщината на атакуващи егоисти, които освен всички други грехове, се оказаха и най-обикновени морални пораженци. А това е грях свише пред народа. През 2005 г. хората тръгнаха след голямата идея за всенародна полза и спасение**, но онези си измайсториха зад гърба им партийка за лична употреба. Нека Бог да ги съди или опрощава. **От народа прошка за тях няма и не може да има.**

Костадин Костадинов

Симеон Славчев

Днес диспозицията на

печелившата възможност за избавление

е горе-долу следната:

ПП *„Възраждане"* **и ПП** *„МИР"* **са двете яростни остриета срещу статуквото;**

Идеята за Единен народен фронт, при това осмислена и проверена за внедрени провокатори, **може да бъде обединенител** в *„петата кохорта"* на легиона на българския народ, за всички *„гладиатори на словото"*, за да стигнат техните прозрения, чрез нея, до сърцето на всеки българин. И да го събудят и призоват под нейното знаме.

Налице е и един **Генерал на надеждата.** Мисля, че образът му не се нуждае от изясняване. Другото, нека да добавят *„совите"*.

Много често през годините приятели и доброжелатели са оценявали със загриженост пътя и посоката на *„Зора"* и *„Нова Зора"* **в яростния шпалир на противопоставяне на лъжите и злобата на деня.** И защото дотук бе реч **за слово и действие, за поети и метафори,** нека читателят ми прости нескромността да спомена и едно свое откровение, стих от Оптимистичната поема **за избрания път** на един лирически герой. Няма смисъл да казвам, че по писаните и неписани закони на поезията, обикновено това е самият автор.

„...че не е важна смъртта в тези други, важна е страшната смърт на думите!"

Би било непростимо наистина, думите от обръщението към българския народ на президента Радев, да заглъхнат затрупани от февруарския сняг на безразличието, на лъжите и сплетните, както и в грохота на *„служебната артилерия"*. Историята няма да ни прости такова разточителство и то тъкмо сега, в сгъстеното време на нейния неспирен ход. **Залог е съдбата на народа ни и на България.**

Затова и аз имам своята молитва: нека да пребъде, да бъде чут и разбран гласът на всеки посветен на словото и действието! И да бъде, както е писал Ботев, който се е молел на Бога на разума - *„защитниче на робите"*. **Нека всеки глас, който е глас за свобода, да не премине** *„тихо като през пустиня"*, **в тази земя, пропищяла от робства и тирании! Нека вдъхне** *„любов жива за свобода – да се бори кой как може с душиманите на народа!"*.

Амин!

ПЕРНИК И АХМАЦИТЕ

От стр. 1

Като последни глупаци, все се надяваха **някой друг да го стопанисва** – може би Живков, изпод паметника си в Правец.

Дори им се виждаше опасно да кажат нещо за Наследството – да не би това да накърни **антикомунизма им**, макар всички да са наясно, че е кристално фалшив.

Костов *„продаде"* *„Кремиковци"* **за един долар,** но никой няма да даде и половин цент за антикомунистическото му гевезене.

Симеон се беше втренчил в своето наследство, нищо друго не го интересуваше. **Той си размени корената – сякаш беше каскет** – с някакви имоти, **и се самозачеркна.** А сега се **чуди** защо **никой не вярва, че е цар.** И не е никаква лисица, макар че много му се иска да го вземат за Хитреца, **той си е направо балама в сравнение с ония преди него и след него.**

Е, не остана съвсем капо – по негово време направиха първата сделка за **БТК**. **Но да мисли за някаква си Разруха – хайде, холан, - както би се изкискал той.**

Разрухата си е ваша, българска работа – аз просто съм български, **по някаква грешка, цар** и си искам моето, толкоз.

Станишев беше още по-голям лигльо – една думица не каза за Наследството, оставено от режима и **на баща му**, една думица не каза и за разграбването и съсипването му. Той се стремеше да съсипе друго – собствената си партия, и досега това е **любимото му занимание.** Нечовешки нахален е в това отношение.

Костов бе най-амбициозният измежду „първенците" – и най-страхливият. Основно страхът го водеше, когато започна **да разсипва всичко** – защото не знаеше **как да го стопанисва.**

Преправи се на антикомунист, нахрани преторианската си гвардия – и това му се видя достатъчно.

Големият икономист се оказа по-несръчен дори от напълно анонимния **Захариев**, който **получи от Костов** *„Кремиковци"* **за един/1 долар, а го продаде за около 230 милиона лева.** По-сетнешните превъртания на комбината са още по-впечатляващи.

Какво кара някои завършени ахмаци още да му вярват на Костов, е пълна загадка.

Веднъж Бойко се изтърва да каже, че още 100 години няма да успеем да надминем построеното от Живков. Сетне редактира признанието си – като реши, че той самият **вече е задминал Узурпатора** в това отношение. Не може да му се отрече – **строи здраво, но още поздраво ремонтира построеното, понеже има необяснима слабост към калпавите строители; веднъж дори си позволи да предаде един свой разговор с тях: настоявал да не крадат повече от 4 сантиметра от дебелината на асфалтовата настилка, обаче ония пак отмъкнали поне 6 сантиметра.**

Мъка с материала, така да се каже.

В крайна сметка наблюдаваме нещо **наистина удивително: строи се усилено, кърпи се още по-усилено, но отдолу Наследството ръмжи заплашително, за да ни подсети, че над 200 моста се нуждаят от спешен ремонт** – спешен от две години; **около 200 язовира са в критично състояние, стотици други са оставени на грижите на Небето,** доста са и с неясна собственост – тук, дето всеки гледа да отмъкне нещо, и всичко това се наглежда и контролира от микроскопичен брой инспектори; **в Пловдивско се молят държавата да им вземе около 160 язовира,** местните власти нямат възможност да ги стопанисват сами; **водопроводната система е безнадеждна,** няма начин да се опише състоянието й, поне с думите, с които българският език разполага.

По телевизията Крум Зарков/БСП съобщи, че след като са изхарчени десетина милиарда европейски пари, течът на питейна вода е **намален от 61 на 60 процента.**

Не е вярно – отвърна Томислав Дончев/Бойко, но само толкова – понеже **добре знае, че сме световни шампиони в разхищението на вода. Изобщо – цунамито предстои. Перник е само премиерата.**

Всичко това е търпяно от десетилетия - и **няма разумно обяснение за тази немарливост.** Всъщност, има едно – и то е неприязънта към Наследството като към нещо, което уязвява новите **Чорбаджии**. То е една от **заплахите на Миналото** – накърнява фасона на **днешните строители,** злепоставя усилията им – иди сравнявай *„Белмекен"* с **някое цехче за автомобилни тапицерии.**

На стр. 4

НИЕ ГИ ПУСКАМЕ, ТЕ ГИ ХВАЩАТ!

Петко ПЕТКОВ

По време на премиера цар Симеон Сакскобургготски, когато сегашният **министър-председател** и лидер на партия ГЕРБ **Бойко Борисов беше главен секретар на МВР, се роди фразата:** *„Ние ги хващаме, те ги пускат“.* **Тя стана символ на униформеното разбиране, че престъпник е този, когото** *„родната полиция“* посочи. И, тъй като съдиите, завършили право **извън школата на МВР в Симеоново, не споделяха този подход, те често отхвърляха събраните от полицията и прокуратура** *„доказателства“,* **като оправдаваха и освобождаваха арестуваните: безусловно, под парична гаранция, домашен арест, или подписка.**

Когато ГЕРБ спечели парламентарните избори през 2009 г. и Бойко Борисов стана премиер, а Цветан Цветанов министър на вътрешните работи, те направо обявиха непослушните съдии за покровители на организираната престъпност. Но времето обърна нещата така, че **третият мандат на Борисов ще се запомни освен с поредицата гейтове, скандали и кризи, и с избора на Иван Гешев за главен прокурор на Република България. Както и с обявената и подета от него война с престъпността. Войната с битоваща и екологичната престъпност се олицетворява от** *„респектиращите“* **полицейски акции във врачанското село Галиче, гр. Русе, софийските квартали** *„Христо Ботев“, „Орландовци“* **и** *„Люлин“,* **гр. Варна, пловдивския квартал** *„Столипиново“* и други местообиталища, **обект на които акции са крадци, изнасилвачи, убийци, телефонни измамници и нелегално внасящи боклук от чужбина** *„бизнесмени“.* **А войната с организираната хазартна, наркотрафикантска, валутна, сексуална и друга престъпност, надхвърли националните граници, ангажирайки партньорските служби на Испания, Италия, Франция, Турция, Гърция, Саудитска Арабия, ОАЕ, или Интерпол. С помощта на партньорските служби, на България бяха върнати Николай и Емилия Баневи, Ветко и Маринела Арабаджиеви и Димитър Желязков – Митьо Очите.**

Преди една седмица, докато у нас полицията и прокуратурата *„респектираха“* **Комисията по хазарта и** *„Националната лотария“* **на Васил Божков, австрийските власти задържаха на летището във Виена Борис Бекяров, съдружник на обявения за международно издирване хазартен бос. Самият Божков се обяви за невъзвращенец, установил се в** *„балканска страна, не членка на ЕС“.* **По-късно медиите щаме с Интерпол? Навремето Цветан Василев напусна страната с частен самолет за Виена, след което се установи в Белград, където Апелативният съд на Сърбия отказа да го предаде на България.** А трябва да признаем, че и от страна на властите в София не **се прояви голяма настойчивост** банкерът измамник Василев да бъде докаран и съден в България. Въпреки че ние предадохме почти веднага на Анкара заловените 7 **бегълци от репресиите на Ердоган,** съпричастни с опита за преврат, **Турция ни върна Митьо Очите след почти едногодишно задържане.** Може би, защото той имаше определени заслуги за връщането на пълния с шпионска апаратура джип на МИТ, откраднат от паркинга на хотела **на брата на бившия заместник-министър на отбраната Орхан Исмаилов. Каква ли друга информация е изцедила от Митьо Очите турската национална разузнавателна организация МИТ?**

През 90-те години на XX век не можахме да върнем от ЮАР банкерката Веска Меджидиева и Румен Спасов, а миналата седмица чакахме от ОАЕ да ни върнат в чувал Васил Божков-Черепа. **Забравиха ли нашите борци с престъпността как преди години от ОАЕ отказаха да ни предадат Христофорос Аманатидис-Таки? Там трудно се разделят с такива златни кокошки, независимо как са натрупали своите богатства. По същата причина и Белград не предадоха думите на Гешев, че Божков е бил задържан в ОАЕ, но официално известие за това още нямало. На 2 февруари** главният прокурор вече твърдеше, че официално е потвърдено задържането **на** *„финансовия благодетел“* **на ПФК** *„Левски“* **Васил Божков и мажоритарния собственик на синия клуб Георги Попов.** Измина една седмица *„в очакване на Годо“,* **тоест от ОАЕ да ни предадат бегълците, но преди те да стъпят** на българска земя, **тук кацна правителственият** *„Спартан“* **с трима български студенти, докарани до Южна Франция от грипавия китайски градУхан. Правителството обяви четвърта степен на грипна опасност,** съветвайки българите да не пътуват до Китай. Явно коронавирусът не се плаши от **акциите на прокуратурата, за разлика от** *„добре облечените бизнесмени“,* **поели в обратна на родината посока.**

Като прибавим към списъка на духналите в чужбина едри организирани престъпници и бившия мажоритарен собственик на фалиралата КТБ Цветан Василев, не можем да не стигнем до извода, че България се е превърнала в един разграден селски двор, от който добитъкът отива, където си иска, а торта от чужди говеда се внася в нашите Авгиеви обори. Защо трябва заподозрените за крупни престъпления да бъдат пускани в чужбина, та после да ги върни предава Цветан Василев. Нашите управляващи не го и искат много настоятелно. Вероятно, защото е депозирал някоя флашка с компромати, която ще взриви политическата стабилност в България. Васил Божков, когото съдружникът му Цветан Найденов нарече *„сериен изнасилвач“,* а **медиите титулуват като** *„финансов благодетел“* **на ПФК** *„Левски“,* **сигурно също се е застраховал срещу евентуално** *„самоубийство“* **в следствения арест.** Засега едно е сигурно, че неговата колекция от **над 3000 артефакта, някои от които на 6000 години, ще се съхранява в НИМ в Бояна.** А, според нейния собственик, **преди години за една малка част от тези съкровища му предлагали 600 млн. евро!** За толкова пари някои от бившите му ортаци ще убият баща си, камо ли един *„сериен изнасилвач“!* Съдружници-разбойници!

На този фон Николай и Емилия Баневи, Ветко и Маринела Арабаджиеви и фамилия Стайкови са направо бели лястовици. Нали в хотелите на Арабаджиеви бяха настанени **част от гостите на българското европредседателство?!** После се оказа, че в техните подземия са се печатали фалшиви евро. А, наред с бизнеса с алкохол, **Миньо Стайков е фабрикував нелегално цигари.** Един Господ знае с колко са ощетили фиска тези *„герои на новото време“?* **Сега обаче огънят на възмездието гори върху черепа на Васил Божков и неговата „Национална лотария“, както и върху Комисията по хазарта, на чиито членове Божков бил плащал по 10 000 лева на ден. Комисията бе арестувана групово, а председателят ѝ се призна за виновен.** *„Браво, Ваньо, браво, Гешев!“.* **Но едва на 3 февруари министърът на финансите Владислав Горанов уволни скандално известната Комисия по хазарта.**

Има обаче нещо подозрително в цялата тази прокурорска шумотевица. И то е, че насред кризата с водата, боклука и незаконното разширяване на ски пистите на *„Юлен“* **в Банско, заради които търка наровете в ареста бившият екологичен министър Нено Димов, главният прокурор е решил да се прави на Лаура Кьовеши, вземайки на мушка президента Радев.** Който, като командир на ВВС, бил назначил неправомерно днешната си съпруга **Десислава** и й бил **дал апартамент.** А настоящият шеф на ВВС **Цанко Стойков** отказвал да предаде на **КПКОНПИ искане от нея документи. Всичко това прокуратурата аргументира с незнайно защо и как направени записи на телефонни разговори между двама генерали.** Сякаш ДАНС се е прекръстила на *„Папарак ейджънси“*!

Междувременно, **Гешев иска от КС да му обясни що е това имунитет на държавния глава и що е държавна измяна.** Не е нужно човек да има две педи чело, за да се досети, че **държавна измяна е например предаването на част или на целия държавен суверенитет на друга държава или съюз. От тази гледна точка присъединяването ни към НАТО и ЕС без референдум, и най-вече признаването на върховенството на съюзното законодателство над Конституцията и другите закони на България, си е чиста проба държавна измяна. Такава е и предоставянето на българската територия за разполагане на чужди военни бази, или изпращането на български военни на мисии в Камбоджа, Ирак, Косово, Босна и Херцеговина, или в Афганистан. Тоест, политиците, извършили тези актове, могат да бъдат обвинени в държавна измяна. Както и прокурорите, проспали възможността да осуетят измяната, подчинявайки се на** *„политическата коректност“.*

Вместо да потърси отговорност от извършителите на въпросните престъпления, квалифицирани като държавна измяна, Гешев, заедно с новия екоминистър Емил Димитров, контролира обратното натоварване на първите 28 от общо 127-те контейнера с незаконно стоварен в пристанището на Варна италиански боклук. Боклукът е бил приет без прокурор, но щеше да бъде изпратен от самия шеф на прокуратурата! Някак не е солидно всичко това.

Впрочем, прокуратурата се е захващала с далеч по-маловажни престъпления. Например с това, че учителката **Верка Маратилова от началното училище** *„Професор Иван Батаклиев“* **в Пазарджик е накарала децата да заплюят един свой съученик с възпитателна цел. Той самият бил наплюл другите деца, но за жалост на учителката, в реномираното училище учат и деца на местните прокурори.** Поради страха на **местните обвинители,** че ще бъдат упрекнати в **пристрастност, със случая се е ангажирала прокуратурата в Пловдив. Там очевидно още не е депониран вносен боклук, а измрялата риба в река Марица се оказа отровена с пестициди, съхранявани в пластмасови съдове, предадени за рециклиране.**

Прокуратурата в България няма как да остане без работа. А **премиерът Борисов, който посрещна в София италианския си колега Джузепе Конте, се закани:** *„Ще смажем всеки, който внесе нелегално боклук!“.*

От екрана на телевизия *„Скат“,* водещият на неделното предаване *„Фронтално“* (02.02.2020) **Стефан Солаков** възкликна: *„Все едно че присъствахме на срещата на двама кръстници!“.* **Два дни по-късно президентът Радев обяви, че снема доверието си от правителството, а от посолството на САЩ съобщиха, че ще обявят името на корумпиран високопоставен българин, на когото се забранява да стъпва в САЩ. Очаквахме това да е някой, като Васил Божков, или Делян Пеевски, а той се оказа съдията от Специализирания съд Андон Миталов. Последният стана известен с това, че пусна русофила Николай Малинов да получи ордена си за принос към развитието на руско българските връзки, който му бе връчен лично от президента на РФ Владимир Путин.** Очевидно не само в Президентството, а и в Белия дом не вярват на прокурорската пушилка, наречена *„борба с корупцията“.* **Но и Държавният департамент на САЩ показа странно разбиране за корупцията, свеждайки я до русофилството. И то, когато целият досегашен мандат на президента Тръмп премина под сянката на обвинения за връзки с Русия и злоупотреба с власт.**

Гешев правилно търси възмездие за корупцията, престъпността, екологичната криза и демографската катастрофа. Но струва ми се, чеби било удачно да вдигне мерника и по-високо. **Ако Комисията по хазарта е виновна, то по-виновен от нейният шеф и подчинените му, безспорно е ресорният министър на финансите Владислав Горанов. Не е възможно целия хазартен бранш да е в батакът, а г-н министърът – целият в бяло. Другият – бял и пухкав, е неговият началник – министър-председателят Бойко Борисов, който не поема никаква отговорност за бездействието на министрите си и не зачита НС, а** го използва като **гумен печат** на едноличното си управление. И се опитва да преметне две велики сили: Русия, която уверява, че ускорено строи *„Балкански поток“;* и САЩ, на които обяснява, че всъщност само разширява газопреносната мрежа на страната си, за да може по нея да тече и азерски природен газ, и втечнен американски, или катарски газ. А уж България е суверенна страна с парламентарно, а не с премиерско управление… Дали изобщо е държава в този си вид – нека всеки да си отговори.

ПЕРНИК И АХМАЦИТЕ

От стр. 3

Неглижирането на Наследството изглежда лесна работа – а и **мръсни усти колкото искаш,** за тази цел.

Обаче едно е да запустеят стотици села или да бъдат закрити хиляди училища – съвсем друго е да се спука стената на някой язовир. Имаше няколко репетиции за подобен апокалипсис – **удавеното село Бисер,** примерно, но пак **не им увряха главите.**

Между другото, вече никой не използва този израз – изглежда се смята, че увирането на главите е **безнадеждна работа.**

Разбира се, и закритите училища са истинска катастрофа – това пък е Потоп, който направо завлича Българското, но последиците от него ще станат ясни след години.

Никога не са искали истински да стопанисват Наследството – оставили са всеки да завлича от него, каквото му падне. **Случаи като този с язовир** *„Студена“* **има колкото щете. Но сега и Природата им обърна гръб – и белята стана. Това им е стопанисването – да дочакат малко повече снежец. Налудно е и отношението им към язовир** *„Бели Искър“* **– очевидно се надяват стената му да се закърпи от само себе си. Това е лудост, истинска лудост. На такава страна не й се полагат язовири.**

Гаменско е и отношението към *„простолудието“.* Там паролата е *„Ще им мине“* или *„Ще свикнат“.* Неизвестно защо са убедени, че **обикновените хора могат да изтърпят всичко.**

Може и да са прави: **Народът преглъща вече всичко.** Всъщност, активната част от него – два милиона души **при седем милионно население** – отдавна се изнесе. **Останаха немощните пенсионери, крайно нищите и циганите – тяхната съпротива е единствено да се вкопчат в жалкия си животец – немислим за Европа на 21 век. Ей така – на инат. Проклет материал.** В сметката останаха още **милион и нещо нашенци.** И те са големият проблем.

Споменатия вече **Томислав Дончев** каза и друго: *„Не трябва да се използват страховете на хората“* – иначе казано, **да си мрат, хилейки се. Дончев е технократ и му се полага да е по-бръзлив.** Сегашният стандартен политик е **ръб отвсякъде,** нищо не го интересува, най-малко пък **последиците на Разрухата** върху човешките нагласи. А тя промени и хората: **бедняците разбраха, че нямат никаква цена, доволните пък бяха лишени от последните остатъци от социална чувствителност.** Сякаш страданието на милиони нищи ги направи **по-коравосърдечни,** понеже са малко/мъничко по-добре.

Те са най-сладката хапка за Властта. Ахмаци, които преувеличават положението си, придават му значимост, каквото то няма.

Много са удобни за манипулиране, продават сами себе си.

В социалните мрежи, особено **Фейсбук, където кипи истинската социология, те неизменно предизвикват антипатия с нахиления си оптимизъм.**

Събирам стотици коментари под всеки свой текст – за миналата година те са **над 30 хиляди за 70 текста,** обикновено розовата боя се лее **само откъм двама-трима души**; останалите неизменно са омъчнени от видимия Разлом – **социален, нравствен, всякакъв – между различните поколения.**

Много отдавна вече имаме **два Народа:** грамадното мнозинство **Победени, които впрочем съградиха Наследството - и една малка прослойка от Равнодушни, които утре също ще бъдат победени,** със сигурност.

Фиаското е абсолютен факт при поколенията на Прехода, те бяха залъгвани с всевъзможни дърварски лъжи. За Властниците е по-важно няколко десетки ученици да печелят медали от **математически** *„олимпиади“,* отколкото **позорния факт, че близо половината от десетокласниците са функционално неграмотни.** Още по-добре: **лесно ще ги водят за носа, а те и така няма да се усетят,** че вече са в лагера на Победените. За увиране на главите им и дума не може да става.

В този смисъл, и Разгромът на Наследството е подходящ знак: щом едно толкова прилично стопанство продължава да се разсипва хладнокръвно, какви шансове има пък човешкият материал?

И някой ден, когато няма да ни има, поне **оцелелите отломъци на Наследството ще бъдат гордостта на тези земи: парче от стената на язовир** *„Искър“,* **примерно, изложено в някое Ларго, редом до римски писоар. Е, нашето ще си е по-хубаво, както винаги.**

Обаче все случваме на писоари – и не толкова на Властници.

ИСКАМЕ НОРМАЛЕН ЖИВОТ

• Народът ще си върне властта в собствената си Родина, ако се обедини

• Трябва да се сложи край на наложения режим от Борисов, и състоянието, в което се намира България

На 7.02. т.г., се състоя пореден митинг-шествие срещу престъпното управление на ГЕРБ. Той бе организиран от ПП *„Възраждане”* и ПП *„МИР”,* но на него дойдоха и привърженици от други извънпарламентарни формации, младежи, пенсионери, медицински сестри, хора, недоволни от управлението, загрижени за бъдещето на България и за собственото си оцеляване. Протестът се проведе при засилен полицейски контрол. Плътен кордон полицаи пазиха парадния вход на Народното събрание. По-надолу, на бул. „Дондуков”, бяха струпани микробуси, коли на жандармерията, полицейски коли, групи полицаи на повикване. *„МВР е предприело всички необходими мерки, за да противодейства на евентуални провокации на протеста пред Народното събрание,* каза пред журналисти в Парламента, министърът на вътрешните работи Младен Маринов. - *МВР се стреми максимално да не се стига до прилагане на сила и помощни средства. Както виждате първите линии от полицаи са именно екипите, които са за диалог и антиконфликт. Това е сигнал към протестиращите, че сме там да осигурим тяхното конституционно право на протест“,* добави още той.

Пред паметника на цар Освободител, с развети знамена, гражданите се обявиха срещу управляващите, които отровиха въздуха с вноски боклуци, окрадоха водите с частните депутатски ВЕЦ-ове, продадоха българското злато, изгониха младите, умни и образовани българи… Скандиранията бяха и за по-добро здравеопазване, за отказ от валутния суверенитет, застрашаване на финансовата стабилност на страната, полицейския произвол, споразумението СЕТА, Законът за социалните услуги, за по-високи пенсии, за демографската криза, за целенасоченото убиване на дребния и среден бизнес, чрез въвеждането на наредба Н-18 и пр., т.е. - против разрухата на всичките нива и сфери в управлението на страната, където благодарение на Кабинета *„Борисов-3”* **държавата е изпаднала в дълбок колапс и се разпада.** Макар че депутатите се уплашиха от *„народната любов”* **и приключиха с дневния ред още в 9.52 ч., когато г-жа Караянчева даде почивка, някои членове на управляващата коалиция са забелязани да се изнасят, за да не бъдат застигнати не само от гнева на протестиращите, но и от страх от агитките на футболния клуб** *„Левски”,* **който на практика бе закрит с гласуваните поправки в Закона за хазарта, внесени от Валери Симеонов.**

Застанал с лице пред празните прозорци на Народното събрание, в своето **обръщение към овластените** *„народни представители”,* **председателят на ПП** *„Възраждане”* **Костадин Костадинов каза:** *„Днес, в студения, мразовит и работен зимен ден, над 5000 българи от цяла България пишат историята заедно. Скоро милиони българи ще ковем бъдещето си заедно! Защото е време за Възраждане! Време е за спасение на България! През 2019 г. населението на България е намаляло с толкова, колкото са загубите през Първата и Втората световна война взети заедно. Страната ни обезлюдява и само през изминалата година са я напуснали 70 000 българи притиснати от недоимък и търсещи хляб и препитание извън пределите на Родината. Вместо мерки за справяне с кризата и улеснение на родителството, властта сякаш нарочно затруднява българското семейство. Промените в Закона за социалните услуги и всички други закони свързани с него, са нестихваща тревога на българските майки и бащи. Дойде време за Възраждане! За възход и величие на България! Ние ще победим!“.*

На стр. 6

От стр. 5

ИСКАМЕ НОРМАЛЕН ЖИВОТ

Пред паметника на цар Освободител застана и председателят на ПП „*МИР*“ – **Симеон Славчев, който призова всички българи и родолюбци да се обединят и да подкрепят президента в борбата му за справедливост.**

„Случващото се в България през последните 30 години доказа, че така нареченият политически елит няма морал, елементарно чувство за справедливост, желание и воля да се решават проблемите на българските граждани. Тъкмо обратното - оставиха българите без въздух, без вода, без качествено здравеопазване и образование, изгониха децата ни в чужбина. – каза той. - Надеждите ни останаха излъгани и най-важното нещо сега е да бъдем единни и всички заедно да се противопоставим на олигархията в лицето на цялата политическа класа, която 30 години съсипва нашето и на деца ни бъдеще. И ако до днес търпяхме да ни управляват една шепа неграмотни, мутри и олигарси, това търпение свършва днес!

Днес всички, които сме тук, казваме СТИГА!

Две партии - „Възраждане“ и МИР, две остриета срещу статуквото. И двама лидери, които вдъхват доверие: Костадин Костадинов и Симеон Славчев

А ние сме тук, за да призовем за обединение на всички българи и родолюбци.

Първата наша задача е да изгоним това продажно управление;

Втората е да проведем честни и свободни избори чрез машинно гласуване;

Третата е да застанем в подкрепа на единствения останал морален стожер на българското общество - президентът Румен Радев“.

Час и половина по-късно, шествието се отправи към Министерския съвет. Там, на стъпалата пред входната му врата, **адвокат Мадлен Кирчева** заяви: „*Не признаваме договора с ЕС, НАТО; военната окупация на България и продажбата на земя на чужденци! Всеки договор, сключен с измама или насила, е нелигитимен! Не признаваме прехода, защото той се осъществява против народната воля. Влизането в чакалнята на еврозоната, без допитване до народа, е насилие и присвояване на народния суверенитет! Това е противоконституционно действие в нарушение на чл. 1, ал 3 на Конституцията! Осъзнай силата и правото си, народе!*“.

„*Тук сме за пореден ден, ние протестираме от много години - и против ЕС, и против НАТО, и против Закона за социалните услуги, против всичкото това, което способства България да се обезбългарява. Политиците съставят и следват плана за унищожение*“, каза пред микрофона на БНР участничка в протеста, държаща плакат с надпис *“Възмездие!“*.

От Министерския съвет шествието се придвижи към Софийски университет и Орлов мост като блокира кръстовищата. Този акт продължи **около 30 минути.** След това демонстрантите **отново се отправиха към Парламента** като към тях се присъединиха и **други граждани.** Хората скандираха „*Оставка, съд и затвор*“, „*Долу ГЕРБ*“, „*Референдум за еврото*“,„*30 години преход ни докара до катастрофа*“ и пр…

За протеста бяха дошли и протестиращи от **Перник, от Болярово, Шумен, Харманли и други краища в страната.**

Протестите, организирани от двете партии, ще продължават в цялата страна, обявиха организаторите.

Виолета СТАНИСЛАВОВА

ЛЕВ ИЛИ ЕВРО!?

• Конвертируемостта на една национална валута не може да бъде политическо решение

• Ако България не докаже устойчиво икономическо развитие над средното за ЕС, левът ще бъде обезценен от 3 до 5 пъти

• Покупателната способност на българите е най-слабата в Европейския съюз – 2 пъти по-слаба от средната

Инж. д-р Александър ТРИФОНОВ

След предложението на г-жа Менда Стоянова за промени в закона на БНБ дебатът около въвеждане на плаващ курс на лева се разширява и поляризира. В дискусиите „*за*“ и „*против*“ **не се вземат под внимание следните обстоятелства:**

• **Плаващият курс е печеливш ход за развитие на конкурентоспособна икономика.** Но това се доказва, **чрез конвертируемост на производителността на труда, т.е. тя следва да е по-висока от средната за региона.** А според **Васил Велев** – председател на **Асоциацията на индустриалния капитал, продукцията на отработен час е 15% от средното европейско ниво,** или българските фирми произвеждат **6 пъти** по-малко по стойност продукция. **Производителността в България в момента не е конвертируема.**

• **Покупателната способност на българите е най-слабата в Европейския съюз – 2 пъти по-слаба от средната.** Съгласно Биг-Мак индекса, за да може да си купи един Биг-Мак, българинът трябва да работи 48 минути, докато в Хонконг за това са необходими **около 8 минути, а в Швейцария, Япония, Люксембург – около 10 минути,** или около **5 пъти повече.** (В името на справедливостта трябва да се признае, че преди 5 години са били необходими над **200 минути**). **Страната ни е на първо място по отношение на разликата между доходите на най-богатите и най-бедните в обществото. Тази разлика расте с най-бързи темпове спрямо останалите членове в Европейския съюз. Европейската статистическа служба посочва, че 20% от най-богатите в страната имат доходи 8,2 пъти по-големи от 20-те процента най-бедни българи!** През 2016 година разликата е била 7,9 пъти. Възниква въпросът. Ще се запази ли покупателната способност след преминаване към еврото, или ще намалее?

Досегашният опит на страните, въвели еврото (напр. Латвия), показва, че цените се покачват

а в България, като най-бедна страна от Европа, може да се очаква, че хората още ще обеднеят още повече. Не случайно в някои страни е създаден Фонд за гладуващи, но откъде ще се намери **финансов ресурс за 1,5 млн. бедни българи?** Как ЕС може да гарантира това да не се случи? За конкурентоспособна икономика са необходими **нови технологии, автоматизация, иновативни продукти,** но как е възможно да се очакват инвестиции в тези направления, след като **92,5% от фирмите в България са с персонал до 9 заети.** Фирмите с **над 250 заети са само 1,1%, докато в Европа са около 40%, т.е 40 пъти повече! С тази структура на бизнеса в България трудно може да се гарантира устойчив растеж и развитие.**

Налага се да се запитаме

Защо тази инициатива на г-жа М. Стоянова се случи след посещението на г-жа Кристалина Георгиева у нас?

Може ли да се разглежда този факт при хипотезата за бъдеща финансова криза, обявена от самата г-жа К. Георгиева? Възможно ли е г-жа Георгиева да иска да **прехвърли стабилизирането на българския лев към Европейския съюз? Не е ли това следствие от увеличаване на напрежението между САЩ и ЕС?**

Решението за присъединяване на България към Европейския съюз **е политическо, а не икономическо.** Следва, че **влизайки в чакалнята на еврото, ние трябва да се подчиняваме на правилата на Европейската финансова/банкова система. От това следва ли да очакваме, че докато сме в чакалнята, ще трябва да изпълняваме заповеди на ЕС** по отношение структурни промени в икономиката на България и дори да **отдадем на концесия управлението на страната**, нещо което е **заложено в Приложение 3 от Закона за концесиите, вкл. за отдаване на концесия на: Услуги на държавното управление; Услуги по общофункционално управление на държавата; Услуги на държавното управление в областта на отдиха, културата, спорта и религията; Услуги в областта на външните работи; Услуги, свързани с външноикономическа помощ; Услуги на правораздаването и съдебната дейност и други.**

От това следва, че ЕС може да ни задължи да отдадем на концесия изброените по-горе услуги, което **посегателство е срещу суверенитета на държавата, или да приватизираме останалите 30% държавна собственост. Какво и кое ни гарантира, че това няма да се случи?**

Без отговор са и следните въпроси:

• **Защо правителството досега не е направило икономическа обосновка за ползите от приемане на еврото и за условията, при които това да се осъществи и тази обосновка да се постави на обществено обсъждане?**

Защо се иска при влизането в ERM-2 да се запази само курс лев – евро, а не се поставят и условия за запазване на суверенитета и националната сигурност на държавата?

• **Какви ангажименти трябва да поемат правителството и българският народ във връзка с приемане на еврото освен във финансовата сфера?** Решението на Парламента за мандат на преговарящите за влизането в **ERM-2 при курс 1:1,95583 не решава нищо по отношение курса на лева към еврото при евентуалното приемане на България в Еврозоната. В становището си ЕЦБ** въвежда действието на параграф 2.3 от Резолюцията на Европейския съвет за създаване на механизъм на обменните курсове в третия етап на икономическия и паричен съюз, Амстердам. Това напълно съответства на член 124 от Договора за създаване на Европейската общност: „*Всяка държава-членка е длъжна да третира политиката си на обменен курс като въпрос от общ интерес.*“ Това становище на ЕЦБ само потвърждава тезата, че **обменният курс е зависим от икономическото развитие на страната. Конвертируемостта на една валута зависи от конвертируемостта на производителността на труда. А в конвертируемостта на труда се отразява цялото състояние на икономиката на една страна.** Това се потвърждава от интервюто на г-жа **М. Стоянова,** в което тя казва, че **99% от страните са с плаващ курс на националните валути. Това е вярно, защото са с различно ниво на икономическо развитие и провеждат гъвкава икономическа политика. Но с влизането в Еврозоната** „… *държавите членки от еврозоната вече не могат да прибягват до оценяване на валутата или до обезценяването, за да управляват своите икономики и да реагират на икономически сътресения. Например, те вече не могат да девалвират валутата си, за да забавят вноса и да насърчат износа. Вместо това те трябва да използват бюджетните и структурните политики, за да управляват своите икономики разумно.*“ **Досега в България няма нито една успешно разработена и проведена структурна политика! И това е особено ясно изразено в последните 10 години.**

Конвертируемостта на една валута не може да бъде политическо решение и още повече да се налага на другите страни-членки на ЕС.

Ако България не докаже **ускорено устойчиво икономическо развитие над средното за ЕС,** при евентуално приемане в Еврозоната при настоящото състояние на икономиката, **левът ще бъде обезценен между 3 и 6 пъти. Едва ли МВФ ще защитава лева, респ. решението на Парламента за обменния курс лев – евро и едва ли ще дава финансови гаранции на ЕС/ЕЦБ в полза на България. Не е възможно България да е в Еврозоната и едновременно да е във Валутен борд.** България влезе в ЕС с фиксиран от **Валутния борд курс 1 лев = 1 марка,** от което следва и **курсът на лева спрямо еврото – 1:1,95583. Но с приемането на България в ERM-2 и последващо в Еврозоната този курс е практически нереален и невъзможен, за което предупреждава и ЕЦБ. Реална конвертируемост на лева може да има при достигане конвертируемост на вложения труд.** Или както признава самата г-жа М. Стоянова,

ще трябва да преотдадем суверенитета на България от МВФ на ЕЦБ, но не само във финансовата сфера.

Това само потвърждава изброените по-горе **опасения от това бързане за влизане в ERM-2 и Еврозоната. За съжаление в обществената дискусия дори Парламентът не постави никакви други условия по отношение влизането в ERM-2, респ. с последващо приемане в Еврозоната, които да гарантират благополучието на българския народ.**

Защо Европейската комисия не реагира на заложените корупционни възможности в Закона за концесиите при транспонирането на Директива 2014/23, за по-силен контрол при усвояването на средства по оперативните програми, за което има многобройни сигнали?

Тази незаинтересованост от страна на ЕК унищожава надеждата на българския народ за проспериращо развитие от членството в ЕС. Защото досега относително добрите показатели **на финансовото състояние на българската икономика са за сметка на ниските пенсии, заплати, платено здравеопазване, лоша екологична среда и т.н. Такова ли бъдеще ни обещават правителството и парламентът с прибързаното решение за влизане в ERM-2?**

(със съкращения)

"ДЖОКЕР" - ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА ГРЕШКА НА ХОЛИВУД

Александър ГОЧЕВ

Продължение от брой 5

Крайната цел на неолибералната идеология е нейните принципи и цели да бъдат отляти в закони, което вече се осъществява най-усърдно. Много успешно днес е **джендър законодателството реализирано в много западни страни с най-екстремални последствия, граничещи с чист идиотизъм от гледна точка на, да кажем, Западната цивилизация отпреди 15-20 години.** В САЩ, в семейство след развод, майката сменя пола на едно от близнаците чрез химическа кастрация и 12 съдебни заседатели застават на нейна страна. Бившият съпруг е заставен да се подложи на психиатрично (не психологично!) лечение, защото е бил против. Варварство и зверство под знамето на демокрация и либерализъм! Само да припомним: започва се с принципното положение за абсолютна свобода на индивида и се завършва с тотален диктат на самата държава за реализиране на... същата тази свобода.

В сравнение с религиятя, която учи микро-морал т.е. персонален морал и персонална трансформация, неолибералната секуларна религия проповядва макро-морал, който се проявява не чрез лично поведение, а чрез задължително участие в политически кампании и колективни действия за решаване на социални проблеми. Един въпрос към представители на по-старото поколение български граждани: *"Да четете нещо познато и малко позабравено тука?"*

Няма съмнение, че тази тенденция, за която Америка задава тон, започва да предизвиква сериозни опасения и в самата Америка очертавайки разделителна линия по основни ценности. Това би трябвало да ни говори, че става дума за нещо много сериозно. Да ни накара поне малко да се замислим дали да продължаваме с квадратното сектантско мислене от рода *"На Запад е така и тука трябва да е така!"*, проповядвано от официалните медии, политици на власт и външно заплатени функционери на всички нива.

За националната идеология

Битката с познатата нам класическа цивилизация е жестока именно, защото последната няма намерение да се предава. Например, говори се за нова националистическа ос на злото – Тръмп-Путин-Си Дзинпин-Ердоган с Националната държава като основна структура необходима за защитата на класическата цивилизация. *"Крепостните стени"* на тази структура имат следните компоненти: технология, икономически разтеж и национална идеология с основен цивилизационен принцип: "*Нация без минало няма бъдеще*".

Хора от типа на Сорос знаят това много добре и, съответно, плащат колкото трябва, за да изчезне в небитието този срамен и абсолютно ретрограден феномен - националната държава. Заедно с нацията като уникална цивилизационна единица по изпитаната *"саламена тактика"*: единица по единица, единица след единица, си заминава и класическата цивилизация.

Има два фундаментални въпроса свързани със здравословното съществуване на националната държава, поне що се отнася до обозримото бъдеще: *"Какво трябва да се постигне, т.е. каква е целта?"* и *"Как да се реализира тази цел?"*

Конкретен отговор на тези два въпроса, що се отнася до развитието на една държава в близкото бъдеще, така едно 20-30 години, е т.нар. „*Проект за бъдещето*", който автоматично дава и скелета на националната идеология за този период. Дали такъв един „*Проект за бъдещето*", заедно с необходимите конкретни планове за неговата реализация, ще се нарече идеология или не е чиста формалност? Тази формалност в някои случаи може да се окаже, че е проблем, особено ако наличието на национална идеологията е конституционно забранена. Този проблем може да се реши по два начина: фундаментален - като се промени конституцията (пример - Русия в момента) или постмодерен - използувайки вещо лингвистична еквилибристика в интерпретацията на съответните текстове в смисъл, че те не представляват идеология, по простата причина, че думата идеология не може да се намери никъде в тях.

Има и друга гледна точка, обаче, според която държава без идеология не е възможна по принцип. Даже в драстични случаи, когато е конституционно забранена, както е в Русия поради аксиоматичното заключение, че щом е идеология тя може да е само комунистическа и никаква друга. След 1989 година ориентировката на общественото съзнание в бившия соц. Лагер, освен политически, се промени и икономически под лозунга *"Печалба на всяка цена!"*. В новото вече пазарно соц. общество, идеологически неявно, става въпрос за власт на хората, които са успели да се обогатят по какъвто и да е начин, над хората, които не са успели да направят това. На практика тази нова *"пазарна"* идеология на обществото беше огласена от устата на самия Борис Елцин пределно кратко и ясно (точен цитат): *"Обогатявайте се!"*. И обогатяването започна кой с каквото може и както може. Съвсем естествено стана и деградирането на идеята, че държавата, преди всичко, служи на народа. Чрез държавните служители, които преди всичко трябва да служат на хората - оттам и самото понятие *"държавен служител"*.

Картинката в нашата скъпа родина е същата, по простата причина, че не може да бъде никаква друга. След сравнително краткия и успешен период на разграбване на държавната собственост, главните приходи останаха само от държавния бюджет и от Европейския съюз – естествено, следствие от рухването на всеки що-годе по-голям държавен бизнес. И двата споменати държавни финансови потока са контролирани и то изцяло от *"служителите"*, които запретнаха ръкави *"да се обогатяват"*, както и всички останали, следвайки първосигналния лозунг на Елцин. Няма място за учудване тук. Вие си мислите, че чиновниците ще стоят със скръстени ръце, в които няма никакъв друг инструмент за обогатяване освен лично повереното им бюро?

Знае се, че в едно капиталистическо общество *"всичко си има цена"*, следователно, и всяка административна държавна позиция. Оттук и перманентно нерешимия проблем за изкореняване на корупцията в държавния апарат, което изкореняване, най-естествено, е възложено пак на същия този апарат. Алтернативата *"изкореняването"* да се възлага на някоя друга външна структура само може да увеличи цената и то, най-вероятно, с още по-мизерен краен резултат. Накратко, генът на неизкоренимата иманентна корупция на държавния апарат е замяната на морално-нравственото *"служене на народа"* с пазарното *"служене преди всичко на себе си"*. А как иначе? След като висшата държавна идея е деградирала до нивото на един социален Дарвинизъм с лозунга *"Обогатявай се!"* Оттам и жестоката политическа борба за спечелване на изборите, след което спечелване започва смяната на *"служители"* - от зам.-министри надолу по йерархията, та до чистачките.

Идеята *"да се служи"*, на държавата, на народа, според морално-нравствени принципи, е да се служи на цел по-висока от личните цели, поставяйки своите собствени интереси на заден план - тази идея се изпарява мигновено във високотемпературната борба за обогатяване на всяка цена. Резултатът? Резултатът е формулиран от народа: *"Направиха държава за себе си."*

За най-голямо съжаление, това не е всичко. Всички ценности при прехода се обърнаха с главата надолу. Доброто стана слабост и глупост, служенето на родината - сертификат за идиотизъм. Парите станаха висша фундаментална ценност и критерий за успех. Този нов фундамент корумпира не само ръцете, но и душите на хората. Тези, които направиха бързите пари формираха елитния ешелон на нацията. Хората, които бяха елита на нацията - учени, инженери, професори, икономисти, висши военни, дейци на културата - станаха бедни и безправни. Загубата на това заварено от прехода поколение професионали автоматично предизвика криза с кадрите на следващия ешелон ("*ученик*" – има, "*учител*" - няма) и оттам системните проблеми на икономиката. България започна да се формира като бизнес-проект, а не като държава, общество и цивилизация. Новата мантра *"Европа ще реши всички наши проблеми"* доведе допълнително до загуба на суверенитет и пристъпване на онази черта, зад която вече няма достойнство. Дотам се стига, естествено и автоматично, когато се разрушават нравствените ценности, които са от фундаментална важност за всяка държава. А загубата на национално достойнство води до следната очевидна диагноза за бъдещето на нацията: Всичко е загубено!

Остава само реакцията на някои индивиди, за които никой не знае как, защо и откъде се появяват, макар и за кратко - крайно опасни и непредсказуеми, с бойния вик, например: *"За държава обидно!"*.

Друг ефект на пазарната икономика със стратегически последствия е преформулирането на социалната позиция на образованието като пазарна услуга, което е една от главните причини за деградирането на високоморалната духовна позиция на учителя до комерсиална, с последствия подобни на описаните по-горе. За пример може да служат усилията на Съвета на ректорите да запазят чисто комерческия дух на подопечните им учебни формации (фабрики за дипломи!) под знамето на удобно побългарена и умишлено криворазбрана автономност с един-единствен основен принцип: *"Държавата има две задължения: първо - да дава пари и второ - да не задава никакви въпроси."*

Идеологията има винаги. Въпросът е каква да бъде тази идеология, за да се всели поне малко надежда за бъдещето на държавата, поне за едно-две поколения напред. С едно малко, но необходимо условие, което най-упорито се опитват да ни накарат да забравим: „*Нация без минало няма бъдеще*". Защото пренаписаното минало е вече друго минало, което може да се пренапише и пак, и пак. Докато изчезне напълно. Политически неолиберален фокус-бокус: днеска го има, утре го няма. За най-професионални консултации по този въпрос, за пренаписването, препоръчваме господин Джордж Сорос. Ако той се окаже недостъпен поради заетост, опитайте нашето Министерство на образованието. А може и идеологически по-директно: Соросоид това е диагноза!

Горната картинка, ще кажете, не е типична за накои типични капиталистически държави с едва ли не вековен опит в пазарната икономика, за която икономика печалбата е решаващата. Не е зле да се погледате какво става по широкия капиталистически свят. Като едно злободневно начало в тази насока пробвайте филма *Joker* на Холивуд.

ФАШИЗМЪТ – СПАСИТЕЛЯТ НА КАПИТАЛА

Панко АНЧЕВ

Продължение от брой 5

Но през есента на 1944 г. този път бе прекъснат и **фашизмът не можа да осъществи намеренията си.** Той бе осъден и заклеймен от целия свят, но капиталът предвидливо и, защото не престава да се стреми към своята заветна цел, го **консервира, давайки му от време на време възможност да ни напомня, че е жив и че е готов, щом бъде необходимо, триумфално да сложи ред в Европа и света.**

Непосредствено след края на Втората световна война намесата на САЩ и НАТО във вътрешните работи на другите държави и особено в страните-производителки и износителки на петрол, отвори невиждани преди проблеми за местното население. То бе заставяно да промени рязко **начина си на живот,** да се откаже от традициите и религията си. В резултат на честите кървави държавни праврати срещу **неудобни на Запада местни лидери и на разпалените кръвопролитни граждански войни, в Арабския свят и в цяла Африка започна масово изселване, но и на създаване терористични армии с модерно въоръжение. Те поведоха терористична война със Запада и САЩ** и нарушиха напълно спокойствието на всички останали народи и държави.

Духът излезе от бутилката.

Тази нова ситуация не може да бъде разрешена от тези, които я провокираха и създадоха. Световните организации също са безсилни да го сторят. **Отговорът със сила на силата** е нелеп и не доведе до нищо друго освен до ескалация на напрежението и опасностите. Създава се ситуация, в която **фашизмът, който бе победен, разобличен и заклеймен след Втората световна война, отново да бъде реанимиран.** В началото плахо и като **стихийни акции на екстремисти,** но после все повече се **организираше** и с подкрепата на големите държави придоби нова сила и започна да се използва от тях по предназначението, което в началото на XX век му бяха определили. Но вече в други условия и като постепенно му **отнеха агресията, от която сами бяха пострадали.** Те, така да се каже, го опитомиха.

Италианският фашизъм на Мусолини и германският националсоциализъм на Хитлер бяха идеологии и политически практики. Те имаха свой модел на **общественото устройство и функционирането на държавата и механизъм за взаимодействието между общество и държава. Силна бе социалната им политика, гарантираща трудовите права на наемните работници.** В сериозна степен в тях бе залегнал **принципът на социалната обезпеченост на хората и на ролята на държавата в изпълнението на този принцип.** Но това са десни идеологии, понеже в тях изключително силен е националистичният елемент, расовият принцип при определяне кому колко и какво да се даде. И защото **фашизмът е идеология и практика, съхраняваща капитализма и цялата социално-икономическа и обществено политическа система, но не чрез демокрация и либерални практики, а с тоталитарни методи.** С тези методи капитализмът се опитва да притъпи и премахне класовите противоречия и класовата борба. Т.е. да излезе от **непреставащата гражданска война.**

Неолиберализмът уби идеологиите.

Той уби дори левите идеологии като убеди левите политически субекти да се откажат от марксизма и да заклеймят комунизма като тоталитарна идеология и практика. Затова и лявото се разми толкова и фактически престана да бъде онзи фактор, който беше в края на XIX и през целия XX век.

Не е за вярване, но неолиберализмът деидеологизира и фашизма.

За сметка на това **деидеологизираният фашизъм** се натоварили с още повече **национализъм и расизъм,** като се настрои още по-агресивно и безкомпромисно в реакциите си срещу противника, когото, без да е ясно защо, избира в един или друг случай. А може би му го посочват. **Тази негова идеологическа необремененост го прави крайно опасен.** Много по-опасен и жесток, отколкото докато имаше някаква стройна и **последователна идеология, каквато му бяха изработили Мусолини и Хитлер. Тогава се знаеше срещу кого е тръгнал и какво цели. Сега просто е лесно манипулируем и използваем за целите на капитала, който успешно го държи на дистанция от себе си.**

Защо днес на капитала отново е нужен фашизмът, след като достатъчно е обезсилил политическите партии, лишил ги от идеологии и съзнание за класовата борба?

Капиталът се догажда, а и знае *„по навик"*, че **колкото и да отрича класовото съзнание, класите и класовата борба, те обективно съществуват и не могат да бъдат премахнати. Той представя партиите изопачено, обезсмисля ги и ги неглижира в пропагандата, обявява ги за анахронизми,** но няма как нито да ги забраня, нито да ги изхвърли от обществената реалност. Поне не веднага, защото **не смее все още открито да ликвидира рязко буржоазната демокрация. Прави го постепенно. Защото тя, буржоазната демокрация, колкото и невероятно да е, е един от най-големите врагове на капитала, защото го контролира, държи го под своята власт и изисква от него да служи на социални цели. Капиталът обаче се възползва все повече от нейната власт и контрол. Защото за съжаление в днешния политически свят няма автентична левица и това е негова огромна беда с непредвидими последици. И защото класовите борби излизат извън политическия контрол на тези, които трябва да ги ръководят и се превръщат в неуправляема стихия способна да помете всичко пред себе си. Тази стихия не знае какво иска: тя просто недоволства и мрази. Тя разрушава, без да има намерение после да изгражда и създава. Ако стихията се остави изцяло на самата себе си и не срещне преградата** и съпротивата на левицата, а за нейното ограничаване се грижи единствено държавата чрез полицията и другите репресивни органи, **последиците ще бъдат страшни.** Тя ще мине през всичко. За да останат единствено капиталът и капиталистите. А после? После – нищо!

Деидеологизираният фашизъм, който аз наричам „*неолиберален фашизъм*", **единствен е способен да бъде контрапунктът на класовата борба в посочения й вид.** С тази цел постоянно го реанимират и пускат да покаже неограничените си възможности. Задават му някаква разбираема политическа и икономическа определеност на тази задача и той си знае по-нататък работата. Например: *тези* изяждат националния ни доход. Или *тези* са виновни за мизерията. *Тези* ще ни вземат държавата. И още от този род **уж конкретни, а всъщност неопределени заплахи; уж нямащи нищо общо с класите и класовата борба, но насочени именно към тяхната ликвидация или поне значително ограничаване.** Те действат върху първосигналната система, не се нуждаят от обяснения и **палят бързо кръвта на примитивния човек** и на съставената от негови себеподобни маса.

Днес **Западът използва успешно фашизма и за възбуждане на русофобски настроения в държавите от Източния блок, както и за тяхното пълно икономическо и политическо саморазрушаване.** Това той прави, защото те са руската зона на влияние и рано или късно ще трябва да отстъпи от тях и ги „*върне*" на Русия. **Когато те, с неговите съвети и икономически и военни помощи се саморазрушат достатъчно и станат абсолютно безсилни и крайно нуждаещи се от огромни помощи за своето възстановяване, той ще ги върне на Русия,** за да я постави в трудно положение. Защото също се нуждае от огромни средства за своята военна и икономическа мощ, за да отделя за другите. Ще й бъде трудно да ги възстанови и в тях ще се нагнетява политическо напрежение. В крайна сметка, **бедни и разрушени, ще бъдат вечно опасни зони, които лесно ще могат да се манипулират и привлекат отново към Запада при едно бъдещо евентуално преначертаване зоните на влияние.**

Фашизмът ускорява тези процеси и ги задълбочава. Той нищо няма да реши, но едва ли ще му позволят да си извоюва правото сам да решава. Поне засега, **докато капиталът е способен да изземе цялата власт и да не позволява никому да я разколебава и отслабва.** Но това едва ли ще продължи вечно. **Фашизмът е като Дракула – той се храни с кръв и бързо расте и възмъжава. И кой го знае утре как ще изглежда и какъв ще бъде.**

Източна Европа е „*тайната*" **политическа и геополитическа лаборатория, в която се обмислят и залагат експериментите по прилагането на фашизма като свръх разрушително оръжие срещу статуквото, в което капиталът е ограничен от буржоазната демокрация и идеята за диктатура на пролетариата.** Както и срещу увеличаващата се мощ на Русия и евразийските икономики.

Фашизмът е напълно реален и в България. Може би не чак толкова, колкото е в Украйна или Полша, но въпреки това не бива да се подминава и подценява. Защото **ние тук сме в зоната на въпросната политическа и геополитическа лаборатория, в която той се въвежда в експериментално действие, проверя се пригодността да бъде фактор в отделните източноевропейски държави.**

На стр. 10

Декларация

на Съюза на колекционерите в България

Съюзът на колекционерите изразява своята надежда, че институциите в България ще проявят необходимата мъдрост и ще намерят най-добрата политика по отношение колекцията на фондация „Тракия“.

Запазването и правилното съхраняване на колекцията е от първостепенна важност за историята и културната идентичност на нацията. Тази колекция не е просто сбор от предмети с определена цена, тя е цялостен текст, който разказва по уникален образен и пластичен начин древната история на българските земи. Всяко неадекватно посегателство към нейното съхраняване застрашава с необратима разруха този уникален текст.

За България тази колекция е сравнима със стойността на Кумранските ръкописи, които извеждат от небитието цяла културна епоха. Един специализиран анализ лесно показва какво би могло да се случи с артефактите при неправилното им транспортиране и съхраняване. Кой ще понесе отговорността, ако този текст бъде повреден или унищожен поради незнание, припряност и агресивни амбиции!

Всяко посегателство към частна собственост, каквато е колекцията на фондация „Тракия“, е грубо нарушение на основополагащите човешки права в едно демократично общество. Историята познава много експроприации на частна собственост и частни колекции в „името на народа“. Не е ли случващото се знак за невъзможното ни бягство от исторически модели и тоталитарни практики, които уж искаме да отречем, а всъщност неудържимо ни привличат. Уверяваме ви, че в подобен подход няма нищо пазителско, нито следа от правна норма, гражданска култура и държавна грижа.

Отнесете се с необходимия респект към колекцията на фондация „Тракия“. Тя е българска колекция и принадлежи на България и на световното културно наследство. Тя е патриотичен проект, който по замисъл и мащаб няма равен на себе си през последния век.

Историческият опит ни е дал горчивия урок, че сляпата всесилна държава може лесно да унищожи самата тъкан на гражданското общество. Да насъсквайш едни хора срещу други хора е жалка политика, присъща на тоталитарните, а не на демократичните държави.

Колекцията на фондация „Тракия“ е част от последователната открита и социализираща политика на Съюза на колекционерите. Редица артефакти от колекцията са излагани в различни експозиции, представени са в каталози, влезли са в научен оборот. Само подобен оборот прави една колекция жива, зрима, обществезначима.

В слепотата на наказателните депа няма съкровища, нито култура, нито послания от далечни векове.

Има само мрак, който не се чете.

Затова проявете мъдрост – не спускайте мрака!

04.02.2020 г.

Управителен съвет
на Съюза на колекционерите
в България

ФАШИЗМЪТ –

От стр. 9

Затова ако оставим утре да се занимаваме с него като с реална опасност, ще бъде късно. Тогава той ще изглежда на много хора като единствено спасение и изход от безнадеждността.

Да, **България наистина има своя история на фашизма и свой механизъм за неговото въдворяване в управлението на държавата в периода между двете световни войни.** Опитът й е поучителен, защото тогавашната българска държава е показала умения да прикрива симпатиите си към него и да го използва сравнително дискретно и в *„по-меки“* форми. Този опит е поучителен и аз не съмнявам, че ще бъде отново използван.

Страшното е че в България все повече се създават условия и обществени настроения, подобни на тези, които бяха характерни за 30-те години на XX век.

Расте недоволството от състоянието на образованието, здравеопазването, доходите, безработицата. У младите се е вселила неудовлетвореност, безнадеждност и отчаяние. Икономиката е в тежко положение. Обществото вече е открито безнравствено; престъпността, особено организираната, достига изключително високо равнище и вече е невъзможно да бъде овладяна и пречупена. Икономиката не се развива, липсват инвестиции, пазарите пред нея са ограничени. Обществото не вярва на своята държава и е враждебно настроено към нея. С други думи, картината наистина напомня предвоенното минало. На всичко отгоре за това не се говори изобщо и никой не я анализира като обстановка, в която фашизмът се чувства най-добре!

Изчерпани са вече механизмите на пропагандата да брани системата и да обещава промяна към по-добро. **Все повече са недоволствата и все по-остри и по-масови са протестите на различните съсловия. Търпението на населението е почти на пределни стойности, отвъд които не се знае какво ще настъпи. Вярно е, че самата система още не е заплашена, но опасността пред нея е да бъде силно разклатена, след което ще бъде трудно да се успокои и да се върне към някаква, дори и относителна стабилност. Рисковете за държавата отвън и отвътре са все повече и е трудно да бъдат предвидени,** само ли отстранени или преодолени.

Най-тревожното е, че днес **политическите партии** и най-вече левите **са напълно неспособни да овладеят своите членове и симпатизанти, за да вкарат в нормално русло недоволствата и протестите. Затова и все повече те ще се ожесточават и не няма да е неочаквано, ако се пролее кръв и загиват хора.** За счупени витрини и запалени коли по улиците да не говорим.

Просто няма кой да спре или поне да забави тези процеси.

Няма адекватен на потребностите на настоящето и бъдещето политически субект.

Освен фашизмът.

Веднъж той бе използван със същата цел и показа своята пригодност.

И все по-често ще се напомня, че **превратът от 19 май 1934 година сложи край на продължителната политическа агония и отстрани от власта изпадналите в немощ политически партии. С него започна десетилетието, в което в българската държава и в нейното управление се установява фашистката идеология и се въвеждат като политическа практика нейните основни принципи: ограничаване до максимална степен гражданските свободи и права на личността, премахване на политическите партии, репресии срещу несъгласните, диктатура на монарха, тотален контрол над личния живот на гражданите, насаждане на една-единствена идеология, на която се подчинява образованието и цялата духовна сфера, монопол над информацията и въвеждане на цензура.** Т.е. положиха се основите и започна изграждането на тоталитарната държава.

През 1934 г., а и след това, **съпротивата срещу фашизма както от ляво, така и от дясно, е осезаема и все по-нарастваща.** Политическата действителност тогава е политизирана в достатъчна степен, за да бъде възможно той безпрепятствено да се разполага в нея. Макар че това той прави с щедрата помощ и съдействие на държавата с всички нейни институции. Голяма част от партиите осъзнават какво носи фашизмът на държавата и народа и с цената на доста рискове му се възпротивяват.

Ала днес картината е диаметрално различна. Парадоксално е, че дори социалистическата и социалдемократическата левица е подчертано антикомунистическа и понеже са изгубили чувството си опасност от фашизма и реално не го разпознават като свой реален враг, по същество отварят широко вратите пред фашистките идеи и практики да навлизат безпрепятствено у нас и да поразява съзнанието на младите. Младите, които са недоволни от живота си, виждат във фашизма някаква сила, способна да разруши политическото статуково и установи власт, която да е ангажирана с техните безпокойства.

Никоя протестираща маса, когато не е поведена от политически субект с ясна идеология и политически цели, не може да формулира точно и разбираемо за обществото своите намерения, желания и оплаквания. И да поведе хората към справедливост и солидарност, към висок материален стандарт и нравственост. Затова и настроенията на масата и тълпата се променят постоянно през цялото време, докато трае съответния протест или демонстрация. При повишено напрежение вътре в нея, и **най-малката провокация може да възпламени такива страсти, че тя да стане неуправляема.**

Капиталът обаче точно това иска и към това непрекъснато насочва политическите партии. На него му е необходим фашизъм, задоволяващ се с малко, но хранещ се от безредици, чупене на витрини, разбиване на глави, виковe и крясъци. Така се създава видимост, че обществото не е безразлично, че *„гласът на народа“* **не е заглушаван, че всеки има правото да протестира и изразява мнението си. Нека протестира народът, а ние ще си правим, каквото знаем и искаме – тази логика подчинява обществено политическия живот в България днес. Държавата пък ще наказва** *„терористите“*, **които** *„на своя глава“* **създават безредици и нарушават спокойствието на гражданите. Така и едните, и другите, ще бъдат доволни.**

Когато казвам, че днес дори и фашизмът се е деидеологизирал, не значи, че такъв той ще бъде винаги. При задълбочаващите си кризи на капитализма и поради изхабяването му, но и при липсата на политически субект, който съзнателно и целенасочено да работи за неговото отхвърляне и за установяване на нова система, най-бързо ще се осъзнае *„за себе си“* **фашизмът. Той води след себе си не класа, а огромна недоволна маса, която при умен и подготвен идейно, политически и управленски водач, ще се превърне в могъща революционна сила, която ще овладее държавата и напълно ще я подчини на себе си. И понеже въпросната криза е всеобща криза на системата в цяла Европа, а и в целия свят, нищо чудно фашизмът, ако роди умни и енергични водачи, да успее да постигне целите и намеренията си от преди Втората световна война и, заради които, запали тази война.**

Повтарям, за да подчертая: **никоя държава не е способна да се справи с тази опасна тенденция, ако левицата е социалдемократическа, антикомунистическа, деидеологизирана и отказала се от своя класов характер и отричаща класовата борба. Защото тя самата се е превърнала в част от изпадналата в криза система. Такава левица ще търси по-скоро начини да се съюзи с фашистката революция отколкото да й се съпротивлява ожесточено.** Нали така беше в Германия и Италия, след идването на власт на Хитлер и Мусолини!

Това ще бъде вторият път, когато събитията и личностите ще се появят в историята.

И затова ще бъдат просто *„като фарс“*.

Но не ще бъде смешно, а последиците му ще са *„като трагедия“*, **на която краят кой знае кога ще дойде.**

Край

НАЧАЛОТО НА КРАЯ НА СВЕТА?

От стр. 12

На 30 януари Световната организация по здравеопазване призна появяването на коронавируса като извънредно планетарно събитие, което предизвика паника в целия свят.

Засега не са известни параметрите на заразяване, не се знае точно как той се пренася, няма данни за неговата вирулентност. Но е ясно, че **вирусът, по степен на заразяване и смъртност, отстъпва на обикновенния грип.** В Китай, засега, смъртността от новия вирус е **2,1% от всички заразени.**

Новият вирус е зооантропонозен – което означава, че е в група инфекционни и паразитарни болести по животните, които се предават на хора и обратно. Възбудители на тези зоонози и антропонози са най-простите вируси, бактерии, гъбички и пр.

Зооантропонозите са **болести, предаващи се от животни към хора** (и обратно) **при естествен контакт.** Приимуществено се развиват в животните, но могат да се развиват и при хора.

От новата болест (коронавируса) се боледува тежко, но предаването от човек на човек е слабо и става само при големи дози заразяване.

За човечеството смъртоносните пандемии не са нещо **ново**. Ще спомена само за пандемиите за последните **1500 г.**

Чумните пандемии са разпространение на някоя от **3-те вида чумна бактерия** на огромни територии през Античността и Средновековието, като **циклично на интервали от 6-12 години до няколко века**, могат да се проявяват **локални огнища на заразата** до изтощаването и изчезването на **чумните бактерии** и до създаването на **имунитет у потърпевшите.**

От историята са познати **3 глобално-регионални пандемии,** причинили огромни човешки жертви.

Юстинианова чума – започнала **през 541/542** г. с циклични **чумни пандемии** през годините **558-561, 599-600,** 608, 618, 628, 640, 684-686, 694-700, 718, 740-750 г., т.е. в периода **VI-VIII век.** Според специалиста по историческа демография **Джордж Ръсел, Европа** губи от пандемията в **периода между 541 и 700 г. от 50 до 60 % от своето население.** Краят на пандемията от т.нар. Юстинианова чума съвпада с края на *„малкия ледников период“*, като от IX-X век насам климатът в Европа навлиза в т.нар. *„малък оптимум“*. **Около 40% от населението на Константинопол става жертва на Юстиниановата чума.**

Черната смърт – най-опустошителната пандемия в историята, причинена от чумната бактерия. Разпространението й започва от **Кафа в Крим през 1345-1347 г. До 1351 г. причинява смъртта на 23 840 000 европейски християни по данни, подадени към папа Климент VI, като за другите вероизповедания няма точни данни. Вирулването на черната смърт продължава до 16 век циклично на периоди от**

10-12-20 години. В промеждутъчния период от 10 до 14 век между чумните епидемии, населението на Европа нараства близо 3 пъти и от около 25 млн. достига 75 млн. до към средата на 14 век. През втората половина на **15 век населението на Европа наброява вече между 40 и 45 млн. жители, което ще рече, че вследствие от черната смърт европейското население е намаляло за малко повече от 1 век с 30 млн.** (като общият брой на жертвите на *„Черната смърт“* е многократно по-голям).

Третата глобална вълна на чумна пандемия избухва в Индия през 1892 г. и обикаля света през Азорските острови и Южна Америка, като жертвите ѝ възлизат само в Индия на 6 млн.

Епидемиите през XXI век:

Ебола - 2013-2016 г. Много висока смъртност - до 40%, жертви – 11 300 души.

Свински грип – 2009-2010 г. Жертви - 150 000 души.

Тежък остър респираторен синдром (ТОРС) - 2002-2003 г. Смъртност – 9,5%.

Птичи грип - 2003-2004 г. Жертви - 400 души.

Може да споменем още: Спин - (от 1981 г. до сега) Жертви - 1 000 000 души.

Хонконгски грип (1968 – 1970 г.). Жертви - 1 000 000 души.

Азиатски грип (1957-1958 г.). Жертви - 1 100 000 души.

Испански грип (1918 – 1919 г.). Жертви - 50 000 000 души.

Уплахата, която обхвана света от епидемията от коронавируса не позволява да се анализира не само самият източник на заразата, и предпоставките за неговото появяване, но няма яснота и за последиците.

На първо място: защо заразата избухна точно в Китай?

Въпросът възниква, тъй като традиционно **огнищата на пандемиите се намират в страните близо до екватора, т.е. в топлите страни.**

Първите заразени, каквато е официалната версия, са свързани с пазара за морски продукти в Ухан. Източникът не е ясен, но се споменават и много други заподозрени – **на пазара се продават и кокошки, летящи мишки, змии, мечи лапи, месо от язовец.** Изобщо **уханския пазар е твърде екзотично място. Но така е и на всички китайски пазари.**

С други думи, пандемията **започва от едновременното действие на много фактори, свързани с традиционната китайска кухня.**

На второ място се допуска, че това е **съзнателно изпускане на щама. Става дума за тренираме на методите за борба срещу генетичното оръжие в китайски лаборатории. Една такава лаборатория е разположена много близо до Ухан.** Предполага се, че китайците усилено се готвят за предстояща война. Версията е много съмнителна, тъй като **Китай не контролира световните СМИ,** а психоза без тях, която да имитира на **световната реакция при започване на войната,** няма как да бъде осъществена.

И на трето място съмнения върху **импорта от САЩ ще бъдат намалени до 5%, а 5 % - до 2,5 %.**

С този *„изстрел в краката на Китай“*, **се предполага, че САЩ искат да направят Китай по-отстапчив в политиката му спрямо САЩ и предупреждава, че следващия** *„изстрел“* **може да бъде в главата.** Впрочем, една от главните награди вече отиде при американците. Това са **безпрецидентните отстъпки на Китай в търговската война и, в частност – в създаването на изключително благоприятни условия за реализирането на американската селскостопанска продукцияя на вътрешнокитайския пазар.** Китай намалява данъците върху внасяните стоки от САЩ, това казват е една от важните последици от пандемията с коронавируса.

И ако преди два месеца вероятността за социален световен катаклизъм беше сравнително малка, то днес тази вероятност е станала значително по-висока. Но на прага сме на тотално преобразуване на света, което, по всичко изглежда вече започна. И то почти не е свързано с коронавируса.

Изхождайки от теорията за Глобалния проект, глобалните доминанти, наречени кратко *„световно правителство“* **са решили да тръгнат на последния и решителен бой, който ще наложи на планетата реда на транснационалните компании.** (Виж моята книга *„Векът на Сталин“* книга трета, стр. 347-404.)

Вече не е важно дали коронавирусът се е появил самопроизволно или някой се е *„пошегував“*.

Природата не обича да се шегува. И ако човечеството не обръща внимание на нейните предупреждения, тогава тя ще си вземе сама, което и принадлежи. А от това ще се възползват други сили, за които хората само предполагат.

Религиозните хора никога не са разбирали защо при Апокалипса първият конник са епидемиите и смърт за хората. Смятали са че те идват след войни. Сега този първи конник е пред нас!

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 07.02. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ОБРЪЩЕНИЕ КЪМ БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Уважаема г-жо вицепрезидент, Уважаеми секретари и съветници, Уважаеми представители на медиите,

Скъпи сънародници,

От 3 години призовавам правителството да работи отговорно и ефективно в интерес на българските граждани. Не го правя като политически опонент, а като държавен глава, с мисъл и грижа за бъдещето на България. За съжаление, това не се сбъдва.

Днес сме свидетели на остра криза в управлението на всички нива.

Липсата на воля за реформи и за борба с корупцията и разхищенията, методичното погазване на закона и морала, доведоха България до парализа на цели обществени системи и институции без аналог в историята на българския преход.

Жителите на Перник и цели села от региона са оставени без вода, за което кабинетът отказва да поеме политическа отговорност.

Разследвания на чужди медии и институции осветлиха разхвърлянето из цялата страна и горенето на чужди боклуци в наши централи, което трови въздуха и природата ни. България не е бунище и никой няма право да залага здравето на българите, за да извличат печалба шепа бизнесмени с държавни протекции.

Кабинетът тихомълком прокарва реформа на валутния борд, за чийто смисъл и основания българите очакваха ясни разяснения.

Законодателството се превръща в заложник на лобистки интереси, а бедността и неравенството се задълбочават.

Търгува се дори с национален суверенитет в името на личното политическо оцеляване.

Институции, призвани да бъдат независими и да отстояват закона, го погазват показно, превръщайки се в инструмент на властта. Държавни органи си позволяват да сплашват несъгласните и протестиращите. Налице е организирано настъпление срещу гражданските свободи.

Това правителство и управление води до разпад на държавността и ни лишава от бъдеще като нация.

На всичко това трябва да се сложи край.

Считано от днес, официално снемам доверие от правителството, което не действа в интерес на българските граждани и носи отговорност за острата криза в нашето общество.

Скъпи сънародници,

Днес делението не е между леви и десни, столица и провинция, а между порочната власт и милионите почтени българи. В борбата за отстояването на нашите права аз съм редом с вас. Бъдещето на България е на свободна, европейска страна, в която гражданите не се страхуват от репресиите, а се уповават на закона и морала.

Това е бъдещето на смелите и достойните българи! На младите и просветените, на възрастните, честните и отрудените, на всички, които ще възродим отечеството. Да се обединим за справедливостта и държавността. За доброто на България!

Отговорност

Божидар БОЖИЛОВ

Обвързването губи любовта.
Но то е всичко, ако тя любов е,
по-странна, по-обширна от света,
по-яростна от Байронови строфи.

О, отговорност! Ти си тежък дял,
но ти превръщаш хората в човеци,
плътта ни, тая оживяла кал,
съединяваш с истинската вечност.

И всичко туй от отговорността,
от таз обвързаност, която плаши,
но без която става любовта
действително вода в прозрачна чаша.

Изпиваш я. Налей отново! Пак!
Но има дълг. Но има смърт. Но има
дълбок, безкраен, безначален мрак.
Спаси ме, дай ръката си, любима!

Ако те няма, ще те съчиня,
ще те измисля във стихотворение,
но трябва да блести над мен деня
на дълг, обвързаност, успокоение...

Чрез майчината длан той мина в нас,
сега го търсим в любовта на тая,
която най-измъчващата страст
превръща във спокойствие на края...

Обвързването, отговорността,
съзнанието, че си нужен много,
на устните ни слага песента,
стопила всяка болка и тревога.

НАЧАЛОТО НА КРАЯ НА СВЕТА?

Евгени ГИНДЕВ

В края на миналата година в китайския град Ухан се появи *„тайнствена"* болест, която трудно се лекуваше и често завършваше с летален край за заразения. Поради голямата гъстота на населението, това заплашваше нейното бързо разпространяване и превръщането на заболяването в **епидемия, а може би, и в пандемия.**

Ухан е административен център на провинция Хубей. Тук се намира една от **най-високите сгради в света.** Градът представлява конгломерат от три общини: Учан, Ханку и Ханян, разположени край река Яндзъ. **Ухан е важен транспортен възел, с пристанище и множество жп линии. Развита е металургичната, машиностроителната и корабостроителната индустрии, химическата и леката промишлености. В града има университет, множество висши учебни заведения и филиал на Академията на науките на КНР.** Населението на административния район е **9 785 388 жители** (2010 г.), **което е повече от два пъти и половина от населението на България.**

По данни към **4 февруари, от декември 2019 г.** в провинцията Хубей от новата пневмония са се **разболели в 13 522 човека** (в гр. Ухан – 6384), **от тях 414 души са починали;** (в гр. Ухан – 313 случая). **Изписани са като оздравели 396 човека, 10 990 болни продължават лечението в болници, 58 544 човека се наблюдават за носители на вируса.** Повече от от половината инфектирани са от провинцията **Хубей**, с административен център Ухан. **Предполага се че този град е центъра на избухналата епидемия.**

През февруари 2020 г. болестта започна да прехвърля границите на Китай – отделни случаи на заболявания са констатирани чак във Франция, във Великобритания и Германия. Случаите на заразени се увеличават.

Нарекоха заболяването *коронавирус*, **тъй като видът му напомня очертанията на царска корона.**

На стр. 11